

Sygn. akt II K 1382/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Czaplińska

Protokolant: Anita Grunt

przy udziale Prokuratora Agnieszki Mikolcz

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2018 roku sprawy

P. D. (1), syna K. i A. z domu M.,

urodzonego dnia (...) w G.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 17 listopada 2011 r. w sprawie o sygn. akt **X K 137/10** za czyn z art. 226 § 1 k. k. popełniony w dniu 29 listopada 2009 roku na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 (trzech) lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 30 (trzydziestu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda; kara grzywny została wykonana; postanowieniem z dnia 8 stycznia 2015 roku zarządzone wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, która na podstawie art. 71 § 2 k. k. została skrócona o 30 dni; postanowieniem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 17 sierpnia 2016 roku skazany został warunkowo przedterminowo zwolniony z odbycia reszty kary z okresem próby do dnia 17 sierpnia 2018 roku;
2. Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 11 czerwca 2013 roku. w sprawie o sygn. akt **VIII K 404/13** za przestępstwo z art. 209 § 1 k. k. popełnione w okresie od kwietnia 2010 roku do 24 lutego 2011 roku oraz od 1 marca 2011 roku do 2 stycznia 2013 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby; postanowieniem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 7 czerwca 2017 roku zarządzone wykonanie warunkowo zawieszony kary;
3. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 22 września 2014 roku w sprawie o sygn. akt **X K 352/13** za ciąg przestępstw z art. 178a § 1 i 4 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k. popełnionych w dniach 22 lutego 2012 roku i 17 grudnia 2012 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 (pięciu) lat; kara pozbawienia wolności została odbyta w całości;
4. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 30 grudnia 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt **X K 1230/14** za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k., popełnione w dniu 21 stycznia 2014 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 40 (czterdziestu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda;
5. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 3 czerwca 2016 roku w sprawie o sygnaturze akt **X K 890/14** za przestępstwo z art. 222 § 1 k. k. w zb. z art. 226 § 1 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. popełnione w dniu 16 lipca 2014

roku na karę 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

6. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 16 marca 2017 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1349/15** za przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k. popełnione w dniu 17 maja 2014 roku na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 (dziesięciu) lat;

o r z e k a:

I. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k. k., art. 85 a k. k., art. 86 § 1 k. k., art. 87 § 1 k. k. łączy kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone w wyrokach: Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 17 listopada 2011 roku w sprawie o sygnaturze akt **X 137/10**, Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 11 czerwca 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt **VIII K 404/13**, Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 30 grudnia 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt **X K 1230/14**, Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 3 czerwca 2016 roku w sprawie o sygnaturze akt **X K 890/14** i Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 16 marca 2017 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1349/15** i jako karę łączną wymierza skazanemu P. D. (1) karę 3 (trzech) lat i 9 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k. k., art. 85 a k. k., art. 86 § 1 k. k., art. 90 § 2 k. k., art. 91 § 2 k. k. łączy środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 22 września 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt **X K 352/13** i Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 16 marca 2017 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1349/15** i orzeka środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 13 (trzynastu) lat;

III. na podstawie art. 572 k. p. k. w zw. z art. 85 § 2 k. k. a contrario umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie dotyczącym kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem wydanym w sprawie X K 352/13 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z uwagi na wykonanie w całości orzeczonej kary;

IV. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I. sentencji wyroku zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie X K 137/10 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku od dnia 28 lutego 2016 roku do dnia 17 sierpnia 2016 roku i okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie VIII K 404/13 Sądu Rejonowego w Toruniu od dnia 3 sierpnia 2017 roku do dnia 26 lutego 2018 roku, przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

V. w pozostałym zakresie orzeczenia zawarte w wyrokach ulegających połączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu;

VI. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tekst jednolity: Dz. U. z 2002 r., nr 123, poz. 1058 z późniejszymi zmianami) oraz § 11 ust. 5, § 17 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. A. K. kwotę 147,60 złotych tytułem nieuiszczonych kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

VII. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, które przejmuje na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 1382/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

P. D. (1) skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 17 listopada 2011 r. w sprawie o sygn. akt **X K 137/10** za czyn z art. 226 § 1 k. k. popełniony w dniu 29 listopada 2009 roku na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych po 10 złotych każda; kara grzywny została wykonana; postanowieniem z dnia 8 stycznia 2015 roku zarządzone wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, która na podstawie art. 71 § 2 k. k. została skrócona o 30 dni; postanowieniem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 17 sierpnia 2016 roku skazany został warunkowo przedterminowo zwolniony z odbycia reszty kary z okresem próby do dnia 17 sierpnia 2018 roku.

Dowód: odpis wyroku w sprawie X K 137/10 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku – k. 64 - 65; dane o karalności - k. 6 - 9; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 10 - 17

P. D. (1) skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 11 czerwca 2013 roku. w sprawie o sygn. akt **VIII K 404/13** za przestępstwo z art. 209 § 1 k. k. popełnione w okresie od kwietnia 2010 roku do 24 lutego 2011 roku oraz od 1 marca 2011 roku do 2 stycznia 2013 na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby; postanowieniem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 7 czerwca 2017 roku zarządzone wykonanie warunkowo zawieszony kary.

Dowód: odpis wyroku w sprawie VIII K 404/13 SR w Toruniu – k. 70 - 71; dane o karalności - k. 6 - 9; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 10 - 17

P. D. (1) skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 22 września 2014 roku w sprawie o sygn. akt **X K 352/13** za ciąg przestępstw z art. 178a § 1 i 4 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k. popełnionych w dniach 22 lutego 2012 roku i 17 grudnia 2012 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat; kara pozbawienia wolności została odbyta w całości.

Dowód: odpis wyroku w sprawie X K 352/13 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku – k. 51 - 52; dane o karalności - k. 6 - 9; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 10 - 17

P. D. (1) skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 30 grudnia 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt **X K 1230/14** za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. popełnione w dniu 219 stycznia 2014 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych po 10 złotych każda.

Dowód: odpis wyroku w sprawie X K 1230/14 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku – k. 53 - 54; odpis wyroku w sprawie V Ka 293/16 SO w Gdańsku – k. 55; dane o karalności – k. 6 - 9; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 10 - 17

P. D. (1) skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 3 czerwca 2016 roku w sprawie o sygnaturze akt **X K 890/14** za przestępstwo z art. 222 § 1 k. k. w zb. z art. 226 § 1 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. popełnione w dniu 16 lipca 2014 roku na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym.

Dowód: odpis wyroku w sprawie X K 890/14 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku – k. 56 - 57; odpis wyroku w sprawie V Ka 988/16 SO w Gdańsku – k. 58; dane o karalności – k. 6 - 9; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 10 - 17

P. D. (1) skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 16 marca 2017 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1349/15** za przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k. popełnione w dniu 17 maja 2014 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 lat.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 1349/15 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku – k. 44 - 45; odpis wyroku w sprawie V Ka 842/17 SO w Gdańsku – k. 46; dane o karalności – k. 6 - 9; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 10 - 17

Z opinii o skazanym z Zakładu Karnego w K. wynika, że karę pozbawienia wolności odbywa on w systemie programowanego oddziaływania. Nie jest zatrudniony odpłatnie, był zatrudniony nieodpłatnie, obowiązki

pracownicze wykonywał sumiennie. W stopniu poprawnym przestrzega porządku i dyscypliny, w grupie współosadzonych funkcjonuje prawidłowo, do położonych odnosi się w sposób regulaminowy. Nie prezentował zachowań agresywnych i autoagresywnych. Nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. Był czterokrotnie nagradzany i raz ukarany dyscyplinarnie. Nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej. Przejawia krytyczny stosunek do popełnionego czynu. Prognoza penitencjarna co do dalszego poprawnego funkcjonowania w zakładzie karnym typu półotwartego jest pozytywna.

Dowód: opinia o skazanym wraz z informacją o pobytach orzeczeniach – k. 10 – 17

Skazany P. D. (1) był uprzednio dziewięciokrotnie karany przez Sąd. Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 21 lutego 2018 r. Sąd na podstawie art. 85 § 2 k. k. a contrario umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w stosunku do kar orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach IV K 514/95 Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku, IV K 2106/97 Sądu Rejonowego w Gdańsku, XIX K 890/04 Sądu Rejonowego w Gdańsku, X K 866/07 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku, X K 1339/10 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku, albowiem orzeczone tymi wyrokami kary zostały odbyte w całości.

Dowód: dane o karalności – k. 6 – 9

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, które zostały ujawnione w toku rozprawy, w szczególności w postaci odpisów wyroków, opinii o skazanym wraz z informacją o pobytach i orzeczeniach oraz danych o karalności.

Sąd dał wiarę tym dokumentom uznając, że nie budzą one wątpliwości co do rzetelności i autentyczności zgromadzonych w nich informacji. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby, a żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności. Dokumenty ujawnione w toku rozprawy łączą się w spójną i logiczną całość i w ocenie Sądu, pozwalają odtworzyć stan faktyczny niezbędny do rozstrzygnięcia o wniosku skazanego.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że wydając wyrok łączny w niniejszej sprawie, Sąd – mając na uwadze dyspozycję art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. – o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw oraz treść art. 4 § 1 k. k. – obowiązany był rozważyć, które z przepisów o karze łącznej (tj. w brzmieniu sprzed nowelizacji, tj. czyli obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. czy też w brzmieniu znowelizowanym, obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r.) będą korzystniejsze dla skazanego. W ocenie Sądu, korzystniejsze dla skazanego są aktualnie obowiązujące przepisy o karze łącznej, albowiem w myśl tych przepisów, możliwe jest połączenie wszystkich kar orzeczonych wobec P. D. (1), podczas gdy - w oparciu o przepisy obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015 r. – możliwe byłoby połączenie jedynie jednostkowych kar orzeczonych wyrokami wymienionymi w punktach 2. i 3. oraz 4. - 6. komparycji wyroku (z uwagi na dotychczasowe brzmienie art. 85 k. k., w myśl którego sąd orzekał karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, co do któregośkolwiek z tych przestępstw – i wymierzono za te przestępstwa kary tego samego rodzaju). Wobec powyższego, zgodnie z dyspozycją art. 4 § 1 k. k., Sąd wydając wyrok łączny w niniejszej sprawie opierał się o przepisy o karze łącznej obowiązujące od dnia 1 lipca 2015 roku, jako korzystniejsze dla skazanego.

Mając na uwadze aktualne brzmienie art. 85 § 1 k. k. (w myśl którego, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną), Sąd uznał że w stosunku do skazanego P. D. (1) zachodzą przesłanki do połączenia kar pozbawienia i ograniczenia wolności orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach: Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 17 listopada 2011 roku w sprawie o sygnaturze akt **X 137/10**, Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 11 czerwca 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt **VIII K 404/13**, Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 30 grudnia 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt **X K 1230/14**, Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 3 czerwca

2016 roku w sprawie o sygnaturze akt **X K 890/14** i Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 16 marca 2017 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1349/15** (punkt I. sentencji wyroku łącznego).

Kwestią podlegającą rozważeniu i decydującą o możliwości połączenia kar było ustalenie, czy kary wymierzone za przestępstwa przypisane skazanemu, a objęte wyrokami podlegającymi łączeniu, są karami tego samego rodzaju. W wyrokach wymienionych w punkcie I. sentencji P. D. (1) skazany został na kary pozbawienia i ograniczenia wolności, które - zgodnie z dyspozycją art. 87 § 1 k. k. - podlegają łączeniu. Jednocześnie łącząc te kary Sąd przyjął - zgodnie z treścią wskazanego przepisu - że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności.

W punkcie I. sentencji wyroku łącznego Sąd połączył kary pozbawienia i ograniczenia wolności orzeczone w wyrokach wydanych w sprawach o sygnaturach akt: Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 17 listopada 2011 roku w sprawie o sygnaturze akt **X 137/10**, Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 11 czerwca 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt **VIII K 404/13**, Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 30 grudnia 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt **X K 1230/14**, Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 3 czerwca 2016 roku w sprawie o sygnaturze akt **X K 890/14** i Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 16 marca 2017 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1349/15** i jako karę łączną wymierzył P. D. (1) karę 3 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności. Odnośnie faktu, iż skazany postanowieniem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 17 sierpnia 2016 roku został warunkowo przedterminowo zwolniony z odbycia reszty kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie X K 137/10 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku z okresem próby do dnia 17 sierpnia 2018 roku należy zauważyć, że - wobec faktu, iż nie upłynął jeszcze okres próby - kara ta (zgodnie z art. 82 § 1 k. k.) jest nadal karą podlegającą wykonaniu w myśl art. 85 § 2 k. k. (tak m. in. P. K. w komentarzu do Kodeksu karnego).

Jednocześnie należy podkreślić, iż - pomimo spełnienia przesłanek z art. 85 § 1 k. k. - Sąd nie połączył kar grzywny orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach: X K 137/10 i X K 1230/14 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku, albowiem grzywna wymierzona w sprawie X K 137/10 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku została orzeczona na podstawie art. 71 § 1 k. k. (tj. obok kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania), a zatem - wobec faktu, iż zarządzono wykonanie owej kary pozbawienia wolności - zgodnie z art. 71 § 2 k. k., grzywna ta nie podlega wykonaniu, zaś kara pozbawienia wolności ulega skróceniu o okres odpowiadający połowie liczby uiszczonych stawek dziennych grzywny z zaokrągleniem w górę do pełnego dnia. Łącząc karę pozbawienia wolności wymierzoną skazanemu P. D. w sprawie X K 137/10 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku, Sąd miał na uwadze, iż - zgodnie z dyspozycją art. 71 § 2 k. k. - uległa ona skróceniu o 30 dni.

Wymierzając karę łączną Sąd nie rozważa ponownie kwestii społecznej szkodliwości czynów, za które zostały orzeczone kary ani też stopnia zawinienia przy popełnieniu wyżej wymienionych czynów. Sąd, zgodnie z art. 85 a k. k., winien mieć na uwadze prewencję indywidualną wobec oskarżonego - w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego - skazanego, jak też względy prewencji generalnej. Ponadto Sąd winien rozważyć kwestię czy przestępstwa, za które zostały orzeczone kary jednostkowe są jedno - czy też różnorodnjowe, czy zostały popełnione w krótkich czy też znacznych odstępach czasu. Przestępstwa objęte wyrokami wskazanymi w punkcie I. sentencji wyroku łącznego są przestępstwami różnorodnjowymi, wymierzonymi przeciwko różnym dobrom prawnym (przeciwko działalności instytucji państwowych, rodzinie i opiece, mieniu oraz bezpieczeństwu w komunikacji) oraz popełnione zostały na przestrzeni długiego okresu czasu (od 29 listopada 2009 roku do 16 lipca 2014 roku), co przemawia za celowością zastosowania przy łączeniu kar jednostkowych w przeważającej mierze zasady kumulacji.

Nie ulega również wątpliwości, iż względy prewencji zarówno generalnej, jak i indywidualnej nakazują zastosowanie wobec skazanego przynajmniej częściowej kumulacji kar. P. D. (1) był już dziewięciokrotnie karany przez sąd. Zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 12 lipca 2000 r.: „decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma względ na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawcy przesłankę prognostyczną, jaką jest popełnienie kilku przestępstw” (II AKa 171/00, OSA 2001/2/5).

Sąd miał także na uwadze fakt, iż popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest zasadniczo okolicznością obciążającą i w związku z tym kara łączna nie może stanowić niczym nie uzasadnionej premii dla skazanego płynącej jedynie z faktu popełnienia większej liczby przestępstw („Kodeks karny-komentarz” pod red. A. Wąska, Gdańsk 2000, t. II, s. 261-263). A za taką właśnie premię należałoby uznać wymierzenie skazanemu kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że w badanym przypadku brak jest podstaw do całkowitego zastosowania zasady absorpcji kar jednostkowych. Należy bowiem mieć na uwadze, że P. D. (1) wielokrotnie popełnił przestępstwa. Zachowanie skazanego wskazuje na jego niepoprawność. Uprzednie skazania nie powstrzymały go przed ponownym naruszeniem porządku prawnego. Z tych przyczyn, w ocenie Sądu, przyznanie prymatu zasadzie absorpcji przyczyniłoby się do wzbudzenia u skazanego poczucia bezkarności. Sąd miał na względzie także treść opinii o skazanym z Zakładu Karnego w K..

Sąd Najwyższy niejednokrotnie podkreślał, iż stosowanie jednej z wyżej wymienionych zasad, absorpcji czy też kumulacji w pełnym zakresie z wyłączeniem zasady przeciwnej, winno mieć miejsce jedynie wyjątkowo. Podzielając ten pogląd, Sąd wymierzył karę łączną pozbawienia wolności przy zastosowaniu zarówno zasady absorpcji, jak i kumulacji.

Z tych przyczyn Sąd uznał, że kara łączna we wskazanym powyżej wymiarze będzie w należyty sposób oddziaływać prewencyjnie na skazanego.

W punkcie II. sentencji wyroku łącznego Sąd na podstawie art. 85 § 1 i 2 k. k., art. 85 a k. k., art. 86 § 1 k. k., art. 90 § 2 k. k. i art. 91 § 2 k. k. połączył środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczone wobec skazanego P. D. (1) w wyrokach wydanych w sprawach: X K 352/13 i II K 1349/15 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku i orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 13 lat.

W punkcie III. sentencji wyroku Sąd na podstawie art. 572 k. p. k. w zw. z art. 85 § 2 k. k. a contrario umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie dotyczącym kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem wydanym w sprawie X K 352/13 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku z uwagi na wykonanie w całości orzeczonej kary.

Co do pozostałych rozstrzygnięć zawartych w wyrokach podlegających łączeniu, Sąd ustalił, że podlegają one odrębnemu wykonaniu.

W punkcie IV. sentencji wyroku Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej odpowiednie okresy rzeczywistego pozbawienia wolności.

Ponadto Sąd orzekł w przedmiocie kosztów obrony z urzędu i zwolnił skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem o wydanie wyroku łącznego, uznając, że nie jest on w stanie ich ponieść.